

Wedstrijdverslag Ouders JG - Ouders JG, 23/10/2010

Hierbij een verslagje van de vliegende reporter op het veld.

Ze ligt vandaag wel in de zetel met de beentjes omhoog, goed ingewreven met Reflex-gel en af en toe een massage van manlief verdragend. Uit goede bron heb ik vernomen dat ik zeker niet de enige ben, die dit vandaag heb moeten doorstaan!

De match werd wat later geprogrammeerd dan voorzien. Ik denk dat ze gehoopt hadden dat het pijpestelen ging regenen, zodoende de match meer een moddergevecht ging worden dan een voetbalwedstrijd, maar ... het bleef lekker droog!

Zoals reeds gezegd konden de U6-ouders praktisch een ganse ploeg afleveren. Prima uitgedost in een splinternieuwe uitrusting aangeleverd door Hans, met voetbalschoenen en scheenlappen her en der verzameld of geleend.

Papa Patrick nam ons vakkundig ter hand en deelde de plaatsen op het veld uit. Dirk in de goal, hijzelf als stopper, Steven en Christel op links, Johan en Lynn op rechts, Nancy op het middenveld en Ilse en Jani als spitsen. Toen we de kleedkamers buitenkwamen, zagen we daar een ganse mannenploeg op het veld staan, bestaande uit trainers, bestuursleden... we vreesden al het ergste. Tot dan hadden we het koud gehad, nu kregen we het wel héél erg warm.

Gelukkig kregen we toch nog wat versterking: Thierry en zijn echtgenote Nathalie kwamen onze ploeg versterken en nog wat later kwam er ook nog een mevrouw ons team vervoegen. Ondertussen had de andere ploeg ook 2 dames opgetrommeld en konden we van start gaan. Er werd hier niet geteld van 11 tegen 11, nee, speelden we nu met 10 tegen 12 of 13 tegen 13, het was voor het plezier hé.

Van echte fases kan ik hier niet echt een detail afleveren, daarvoor hebben we teveel moeten lopen, hebben we teveel meer naast dan op de bal getrapt, hebben we echt moeten lachen om onze eigen flaters, andermans schoten in de lucht, de buitenspelval waarvan sommigen onder ons nog nooit gehoord hadden (dat fluiten ze toch nog niet bij U6!), den arbiter die dacht dat hij niet ging moeten lopen op een "vriendschappelijk" matchken, de scheidsrechterlijke dwalingen, de hoekschoppen die blijkbaar anders genomen worden in Kinshasa dan hier, de man die gans de match niet uit de middencirkel weg te slaan was, kreeg dan ook de naam 'Master of the circle' mee, en zo vergeet ik zeker nog enkele toepasselijke fases uit de match.

Maar we doen natuurlijk mee om te winnen hé:

Tactiek hadden we niet echt besproken, we gingen dat wel allemaal zien... Wel de U6-ouders hadden het rap gezien: als de bal voor ons eigen doel was, rekenden we op stopper Patrick. Om het met keeper Dirk zijn woorden te zeggen: 'ne goeien stopper, dat is goud waard!' Hij heeft dan ook welgeteld 0 (ja ja, u leest het goed, NUL) keer moeten vallen! Moest de bal naar links, dan hadden we papa Steven, was het op rechts, dan was daar papa Johan, op het middenveld was daar gelukkig mijnheer dokter (Thierry) die goed met de bal wegkon, en als de bal dan toch van voor belandde, was het gewoon spelen naar sterspeelster Jani (papa Lieven en mama Ilse brachten immers hunne joker mee) en zij deed wat wij wilden dat ze deed: SCOREN! Tot tweemaal toe !

Ons mama Christel en papa Johan werden dan ook nog eens getackeld door keeper Jens van de tegenstand. Christel gelukkig zonder veel erg, Johan struikelend, vallend, weer rechtstaand en dan toch uiteindelijk scorend!!! 3-0!

Voila ze, we deden wij dat hier weeral ne keer goed zulle. Onze voorsprong werd dan ook geen enkele keer bedreigd en uiteindelijk werd dan ook de 3-0 de eindstand.

BESLUIT

't Was leuk, 't was aangenaam, 't was voor het goede doel, ...

Kortom, voor herhaling vatbaar... (wel niet te rap hé, kwestie dat de beentjes weer in orde kunnen komen!)

Tot de volgende...